

Nr 492.

Av herr **Werner**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

I anledning av motioner vid 1949 års riksdag beslöt riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av vad i bevillningsutskottets betänkande anförts, låta verkställa utredning av frågan om vidgad rätt att vid taxering erhålla avdrag för utländska skatter samt för 1950 års riksdag framlägga de förslag, som därav kunde föranledas. Utredning av frågan verkställdes av särskilt tillkallade sakkunniga, vilkas betänkande överlämnades med en i september 1950 dagtecknad skrivelse. De sakkunniga föreslogo däri avdragsrätt för erlagda utländska skatter. Rörande ikraftträdandet anförde de sakkunniga bl. a. följande: "Då det föreliggande förslaget synes betingat ej minst av hänsyn till vad rättvisan kräver, läser det framstå såsom synnerligen önskvärt, att den föreslagna avdragsrätten vid inkomstbeskattningen träder i kraft så snart som möjligt. Därest den ifrågasatta nya lagstiftningen behandlas på ett tidigt stadium av 1951 års vårriksdag, bör det vara möjligt att låta den bli tillämplig redan vid nämnda års taxering för innevarande beskattningsår. I den mån de i ordinarie tid avgivna självdeklarationerna ej kunna beakta avdraget, må tilläggsframställningar kunna göras med sådana upplysningar, som erfordras för att taxeringsmyndigheterna skola kunna beakta avdragsrätten."

I Kungl. Maj:ts proposition nr 171 föreslås nu att vid taxeringen skall, under vissa i propositionen angivna förutsättningar, medgivas avdrag för erlagd utländsk skatt. Enligt övergångsbestämmelsen skall lagen emellertid icke äga tillämpning beträffande 1951 års taxering. Såsom enda skäl härför åberopas att den av de sakkunniga avgivna förutsättningen för de nya bestämmelsernas ikraftträdande redan vid 1951 års taxering icke föreläge.

Någon som helst tvekan om det berättigade i en avdragsrätt för utländska skatter synes icke ha yppat sig under frågans behandling. Tvärtom synas alla vara eniga om att rättvisa och billighet kräva en lagstiftning av sådan innebörd som nu föreslagits. 1949 års riksdag fann en lösning av frågan så angelägen, att riksdagen hemställde om förslag redan till 1950 års riksdag. De särskilt tillkallade sakkunniga ha, som framgår av förestående uttalande, särskilt betonat, att lagstiftningen borde få en sådan utformning att den kunde tillämpas redan vid 1951 års taxeringar. Även remissinstanserna ha tillstyrkt lagstiftningen och förordat dess snara ikraftträdande. Sålunda har kommerskollegium, såsom framgår av propositionen, ansett

det angeläget, att en lagstiftning i frågan kommer till stånd så snart som möjligt. Även i andra remissyttranden framhålles önskvärdheten härav.

Jag vill för min del förorda, att den ifrågavarande avdragsrätten får åtnjutas med avseende å det beskattningsår, för vilket taxering i första instans verkställs år 1951. Den av departementschefen gjorda invändningen häremot är enligt min mening icke bärande. De skattskyldiga, varom här kan vara fråga, äro till antalet så få, att den erforderliga korrigeringen av deras taxeringar med hänsyn till av dem erlagda utländska skatter bör kunna göras av prövningsnämnderna. Jag tillåter mig att föreslå, att viss tidpunkt — förslagsvis den 31 juli — fastställs, innan vilken de skattskyldiga må inge ansökan till prövningsnämnderna om rätt att få åtnjuta ifrågavarande avdrag. Härigenom skulle, utan att några egentliga taxeringssvårigheter uppkomme, en rättvisare ordning tillskapas för de berörda skattskyldiga.

Under åberopande av vad här anförts hemställs,

att riksdagen för sin del måtte besluta, att övergångsbestämmelsen till den i proposition nr 171 föreslagna lagen om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall erhålla följande lydelse:

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt tidigare meddelade uppgift utkommit från trycket i svensk författningssamling och skall äga tillämpning jämväl med avseende å det beskattningsår, för vilket taxering av beskattningsnämnd i första instans verkställs år 1951. Skattskyldig, som önskar åtnjuta avdrag enligt lagen, skall senast den 31 juli 1951 ingiva ansökan härom till den prövningsnämnd, som enligt 96 § taxeringsförordningen har att granska och pröva taxeringen i fråga.

Lagen skall icke äga tillämpning beträffande eftertaxering för år 1950 eller tidigare år.

Stockholm den 24 april 1951.

Osc. Werner.